Õuesüsteemidest näeme Rannus kõige enam keskõue tüüpi. Harva esineb tagaõu, teisi ei tule ette. Õue suuruses pole ühtlust märgata, nad on vahelduva suurusega. Kõrvalhoonete asetuses näib enam ühtlust olevat; enamasti on need sõõris ümber õue, ait ehitatakse aga eraldi kaugemale välja, näiteks viljapuu-aeda. Õue keskuses asub pumbaga kaev. Elumaja poolt on õu piiratud püst- ehk pistandtaraga, tahra ehk karja-aia poolt aga rõht-taraga. Tahrast viib karjamaale lai tänav.

Valguta vallas ehitatakse elamud puust, Rannu vallas enamasti savist, sest siin on palju ehituseks kõlvulist savi. Katus kaetakse õlgedega või laastudega. Kõige sagedamini esinevad poolkelbaga elumajad ja viilkatusega kõrvalhooned.

Umbes 25%-dil Rannu taludest on elumaja rehest eraldi, teistel on elumaja ja rehi ühise katuse all. Jõukamais külades, nagu Noormal, Savikülas, Kurel ja Lapetukmal, on eluruumid puhtad, küllalt valged ning sisseseades võib linna mõju tunda.

Liikimisteed. Pea-liikimisteeks, mille kaudu rannulane peab ühendust naabruskonnaga, on postmaantee Elvast Jõesuhu ja Valguta mõisa kaudu Rõngu. Maanteele viivad vähemad külavaheteed. Tartu poole käiakse otse üle Sangla soo. Selleks on soost läbi kuni Puhjani halutee tehtud. Viimasel ajal on Tartu-Oiu veetee Emajõel liikimist Rannuga hõlbustanud. Jõesuus on aurulaevade peatuskoht.

Majanduslised olud. Ülespidamist saab kihelkonna rahvas peaasjalikult põllutööst. Kihelkonna parem põllumaa on Nõorma, Rannu, Kure, Savi ja Lapetukma küla ümbruses. Valitseb 5 ja 6 põllu pidamise viis. Peale rukki, nisu, odra ja kaera kasvatatakse veel kartuleid, herneid, tatraid, uba, segavilja, lina, kanepit. Põllutöö tegemisel tarvitavad pea kõik talud masinaid, nagu niidumasinaid, hobuserehasid jne. Samuti sünnib rehepeks pea erandita masinaga. Üudismaad tehakse peale kändude kaalumist maapinda üles kündes ja lina peale tehes. Viimaste kolmekümne aasta jooksul on Rannu mõisa enda kultuurmaistut suurendanud soode kuivatamise teel: Sangla ja Alasoost kuivatati 7—8 km², Umalsaare soost — 5 km² heinamaaks ja metsa alla.

K a r i on enamasti segatõugu, ka angeli tõugu tuleb paiguti ette. Piim veetakse Rannu mõisa ja kiriku lähedal olevasse piimatalitusse või tehakse võiks, mis läheb müügile Elva ja Tartu. S u l g l o o m i peetakse rohkem, kui endale vaja läheb. Igal sügisel müüb keskmine talu umbes 10—15 kana ära, mune saadetakse alatasa Tartu turule.

K e e d u v i l j a — kapsaid, kaalikaid, porgandeid, kurke, sibulaid, sigureid — kasvatatakse kõigis taludes, kuid ainult oma tarbeks. Vähesel määral müüakse neid ka Tartu ja Elva turul. Samuti korjatakse marju ja seeni oma ja osalt ka müügi jaoks. Suuremad mesilad, millede saadusi ka müügile toimetatakse, on Unni, Otsa, Kurika, Mätta, Kiivitaja, Põdra, Muru ja Miku talul.

Suurema majanduslise tähtsusega on k a l a n d u s, sest kihelkond asub suure ja kalarikka järve rannikul. Elukutselisi kalamehi on siiski ainult kaks-kolmkümmend perekonda — Rannu vallas (Jõesuus näiteks